

Komaj je fant stopil čez prag, se je za mestom dvignilo sonce. Od njega se mu je krvavo zableščalo v solznih očeh.

Kapitan pa je rekel začudenemu krmilarju:

— Naj le joče zdaj, zato mu ne bo treba pozneje.

Iz sivih voda so se počasi dvigale temne gmote Kleopatrinega mesta, obrobljene s škrlatom. Kapitan se je zdrznil, priprl oči in zasukal komandno ročico na POL HITROSTI.

SINETU*

za tretji rojstni dan 1954.

Ivan Minatti

Smejva se, sine, smejva,
a žalost deniva v kraj.
Bodiva židane volje
za naprej in nazaj —
židane, kot se spodobi:
saj je tvoj rojstni dan.
Od jutra že očka pije,
ker danes je velik dan.
Pije. Od sreče in žalosti,
ker si prišel na svet.
Na zdravje, fant moj! Na zdravje
tvojih mladih let.
Treh let v tem podstrešnem brlogu,
zbitem za silo iz desak,
kjer vera v ljudi umira
in trka obup na prag,
kjer je obstalo življenje,
kjer čakamo kakor Job
v gnoju, da nam poslednjo milost
izkaže vrag ali bog...

* Pesem je iz zbirke »Prišla bo pomlad«, ki izide v kratkem pri Slovenskem knjižnem zavodu.

A nekdanj je v hostah sanjaril
očka tvoj, partizan,
o velikem svetlem Domu,
ki zraste iz muk in ran,
in o čisto majhnem
domku za naju dva —
o sreči, ki še tak borna
žival si jo vzeti ne da.
Ti pa, moj drobni mladiček,
komaj komaj še veš,
kdo je tvoj oče, kdo mati:
kar živ si, za tujimi mizami ješ,
in spiš, kjer sen te premaga,
ko da si deseti brat
(saj kolneš že zdaj in psuješ
ko star, odslužen soldat).
Ah, dolgo že očka ne sanja,
boji se le zate še, sin:
nekoč bo vse prav, vse dobro,
le ti boš falot in capin.